

Marco Borsato, Voorbij

Ik zit alleen ineengedoken,
ik ben een schaduw van de man die ik ooit was.
M'n hoofd is leeg, mijn hart gebroken,
en m'n handen houden jouw nog altijd vast
Ref.

En er gaat nooit een dag voorbij,
dat ik jouw niet meer voel,
of dat ik jouw niet weer mis.

En het bed is te koud voor mij,
wanneer het niet door jou beslapen is.

Dit warme huis, wordt alsmaar killer
tot de tijd je laatste sporen heeft gewist.

Ik schreeuw je naam en sluit m'n ogen,
wacht op antwoord, ookal heeft het weinig zin.

Ik blijf geloven, dat jij m'n stem hoort,
ookal is het tegen beter weten in.

Ref.

Ons mooie huis wordt alsmaar stiller
tot er niets meer van je stem te horen is.

Oh, m'n hart is verbrijzeld, m'n droom gegijseld
door de eenzaamheid.

Je stem wordt steeds trager, je beeld steeds vager

Oh, ik wil je nog niet kwijt.

Ref.

Dit grote huis wordt alsmaar leger
omdat alles zonder jou zo zinloos is.

Zo leeg en zinloos ...